

Балазла̀ адà – Ж.б., СЗ 1.

Бала̀нска̀та мо̀гѝла – Кал., И 1,3.

Балда̀ра̀нски мо̀ст – Сл., ЮИ 5. Стар мост на шосето Сливен – Бургас.

Балджѝева воденѝца – Др., СЗ, стара воденица на потока Белия дол.

Балдѝр махала̀ – село, стара махала, в средата.

Ба̀лева чешма̀ – Глш., С 6,5, чешма в планината.

Балѝздрави колѝби – 1. Вѝг., СИ 3,2; 2. Сл., СЗ 11 – поляна, където са отсядали през лятото каракачани от рода *Балѝздрави*.

Ба̀лковец – Коз., З 3. От ЛИ *Балко* (ГХХ).

Бал парчѝ – Гл.

Балга̀джалѝка – Г.Ч., Сб. дѝбова гора, определена за сечене (ВИП).

Балга̀джий̀ската воденѝца – Сам., С 2, воденица до ниви (СРТ),

балгалѝк – според местното тѝлкуване: ‘част от гора, разрешена за сечене, сечище’. От тур. *baltalik* – със същото значение. – *Голя̀м ~, Го̀рния ~, До̀лен ~, До ~, Ескѝ ~, Ма̀лѝк ~.*

Балгалѝка – 1. Гер., И 2; 2. Ков., от съд. док., 1921 г., неуст.; 3. Топ.; 4. Реч., от съд. док., 1921 г., неуст.; 5. Сам., СИ 2, ниви (СРТ), някогашни гори, изсечени.

Балгалѝците – Гер., И 1, равно, обработваема земя на мястото на изсечена гора.

Балта̀ махла̀ – Кер., стара махала.

Балта̀ махлесѝ – Кер., стара махала.

Ба̀лтовското – Реч., ЮИ 3,5, равно, обработваема земя. От ФИ *Балтови*.

Балукѝй – Ш., ЮИ 4,5, хребет.

Ба̀лчето – Топ., от предишен запис.

Ба̀лчовата ку̀ла – Зап., ЮИ 4. Висока местност, на която има грамада от камъни. От ЛИ *Балчо* (ГХХ).

балѝк – според местното тѝлкуване: места, където има много лозя.

Балѝка – Г.Ч., З, до селото, лозя, борчета.

Балѝк алтѝ – Бож., ЮИ 1,5.

Балѝклàри – Ж.б., от предишен запис.

Ба̀люва бряг – Кер., Ю2,5. От ЛИ *Балю*. Земи край западната част на пътя за с. Гѝлѝбинци, укрепени от *Балю*.

Ба̀люва чешма̀ – Кал., СИ.

Ба̀люв дол – Др., СЗ 8, дол и рекичка, десен приток на р. Мараш.

Бана̀джий̀ ерѝ – Нов., 30,4, ниви. Вер. означава ‘място на банаджията’ (ГХХ).

Ба̀нова нѝва – Г. Ал., СЗ 2, нива сред гориста местност. От ЛИ *Бано*.

Ба̀новото лòзе – Гл., СЗ, от ЛИ *Бано*.

Ба̀нски пъ̀т – 1. Ор., ЮИ, стар пъ̀т за с. Баня; 2. Сб., Ю3, Ю, стар пъ̀т за с. Баня.

Ба̀ра̀ката – 1. Г. Ал., от записи, 1984 г.; 2. Топ., Ю 1,5, стара барака за подслон при жп спирка „Хаджи Димитър”.